

Sygn. akt I CSK 352/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. M.

przeciwko D. K.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt VI ACa 62/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. M. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie wydanego w dniu 22 października 2014 r. w sprawie przeciwko D. K. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. W ocenie skarżącej rozbieżności w orzecznictwie sądów wywołuje wykładni art. 898 § 1 k.c., w szczególności co do rozumienia pojęcia „rażącej niewdzięczności”. Skarżąca wskazała, że rozbieżności dotyczą kwestii, czy pojęcie to obejmuje także zachowania obdarowanego związane z korzystaniem z przedmiotu darowizny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK

111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Nie ulega wątpliwości, że wykładnia art. 898 § 1 k.c. wielokrotnie była przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego. Jedną z nich jest wymieniony w skardze wyrok z dnia 4 lutego 2005 r., I CK 571/04 niepubl. Według utrwalonej w orzecznictwie Sądu Najwyższego wykładni art. 898 § 1 k.c. przez rażącą niewdzięczność obdarowanego względem darczyńcy rozumie się takie zachowanie obdarowanego, które jest skierowane przeciw darczyńcy świadomie i w nieprzyjaznym zamiarze, ukierunkowane zazwyczaj na wyrządzeniu krzywdy lub szkody majątkowej; nie są to natomiast działania nieumyślne, niezamierzone, a decydujące znaczenie mają konkretne okoliczności faktycznych, których ocena należy do Sądu rozpoznającego sprawę (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 marca 2000 r., II CKN 810/98, niepubl.; z dnia 29 października 1999 r., I CKN 174/98, niepubl.; z dnia 8 kwietnia 1999 r., II CKN 301/98, niepubl.; z dnia 5 lipca 2001 r., II CKN 818/00; z dnia 6 października 2004 r., II CK 39/04, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2015 r., III CZK 312/14, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2015 r., IV CSK 254/14, niepubl.). Przytoczone orzeczenia Sądów Apelacyjnych nie potwierdzają, iż występują rozbieżności w związku z zastosowaniem art. 898 § 1 k.c. w zależności od sposobu korzystania z przedmiotu darowizny. Wskazują jedynie, iż ocena spełnienia przesłanek usprawiedliwiających odwołanie darowizny zależy od okoliczności faktycznych każdej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy uwzględniając sytuację materialną i życiową powódki na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.). nie obciążył nie obciążył jej kosztami postępowania kasacyjnego.